

Forslag

til

Lov om ændring af lov om pengeinstitutters rentemarginal.

Fremsat den 18. august 1976 af *Kaj Hansen* (DKP), *Fuglsang* (DKP) og *Ib Nørlund* (DKP).

I lov nr. 51 af 11. marts 1975 om pengeinstitutters rentemarginal foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

„§ 1. For banker, sparekasser og virksomheder, der er omfattet af lov nr. 156

af 2. maj 1934 om visse spare- og udlånsvirksomheder (pengeinstitutterne), må rentemarginalen i det enkelte pengeinstitut ikke overstige 4 pct.“

2. § 3 ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget.

I bilag til lovforslag nr. 166 om forlængelse af lov om pengeinstitutters rentemarginal nævnes, at den tilladte rentemarginal er på 6,14 pct., men pengeinstitutterne overskred denne grænse i juli kvartal 1975 med 0,18 pct. Den tilladte rentemarginal er senere nedsat med 0,36 pct. Det har dog alt i alt ikke forhindret en urimelig stor indtjening i pengeinstitutterne.

I *Finanstidende* nr. 33 af 13. maj 1976, side 835, står der følgende: „De offentliggjorte årsregnskaber for 1975 viser, som det fremgår af tæbellen, at provinsbankerne har haft et driftsresultat før kursregulering og skat svarende til en forrentning af egen-

kapitalen på 18 pct. mod 17 pct. for samtlige banker. Resultatet efter kursregulering, men før skat svarer for provinsbankerne til en forrentning af egenkapitalen på 38 pct. mod 40 pct. for samtlige banker.“

En så høj forrentning viser, at rentemarginalen bør nedsættes. Da bankers og sparekassers omsætning det sidste år er øget med over 25 pct. uden tilsvarende udvidelse af personalet, vil en reduktion af rentemarginalen være nødvendig for at hindre et urimeligt højt omkostningsniveau ved enhver finansiering.